

дни да съ препира че не е истинно.

Отговора испытува едно по едно тръ-те слѣдующи Бореевы прѣпия.

а.) Какъ записа е направенъ (ложовенъ); тука ся виде сподателя на отговора полень отъ знанія за арабско-то писаніе и древнословіе. Потомъ, и другажды, дума, на 17 и 18 вѣкъ, Латински-те калугери поискаха да ся препиратъ предъ дивана на В. Портъ, за истината на Омарова записъ. Като ся испитаха характеристири-те, съ кои-то е той писанъ, вси те Улеми и учени проповѣдаха негова-та искренность.

в.) Какъ на едни преписи имѧ-то на патріарха ся намира Зефиринъ, а на други Софоній.— Отговора отвѣщава, какъ имѧ-то Зефиринъ нема го въ Божигробски-те лѣтописы. Послѣ всякому е явно, какъ Араби-те мучно пишать чужестранны-те имена на свой си языкъ, или кога ги пишать, преображаватъ ги: какъ-то, Платона пишать, Ифлатунъ, Епископа, Искуфъ, Павла, Фулусъ, Александра Искендеръ. Со все това, приказва отговора: ложа е още, че въ первообразно-то писмо е писано Зафириинъ: Иначе въ него неможе да ся чете, освѣнь Ссафуру-нуіусъ, или Ссофру-нуіусъ, ако преписа, кой-то видѣлъ Г. Боре не е погрѣшенъ.

г.) Какъ ако и истинній да е той записъ что доказва, дума Г. Боре? недоказва иницо. У-